

UȘA SECRETĂ CĂTRE SUCCES

FLORENCE SCOVEL SHINN

UȘA SECRETĂ CĂTRE SUCCES

Traducere din engleză:
FLORINA PÂRVULESCU

 ACT și Politon

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
SCOVEL SHINN, FLORENCE

Ușa secretă către succes / Florence Scovel Shinn ;

trad.: Pîrvulescu Florina Manuela. - București : Act și Politon, 2014

Bibliogr.

Index

ISBN 978-606-93727-8-4

I. Pîrvulescu, Florina Manuela (trad.)

159.9

Copyright © 2014 Editura ACT și Politon pentru traducerea în limba română.

Titlul original: *The Secret Door to Success*

Editura ACT și Politon - București, Str. Înclinată, nr 129,

sector 5, cod poștal 050202, mobil: 0723150590,

e-mail: office@actsipoliton.ro, www.actsipoliton.ro

Traducător: Florina Pîrvulescu

Redactor: Apa Mona

Tehnoredactor: Teodora Vlădescu

Coperta: Marian Iordache

Editor: Andrei Ruse

Distribuirea, copierea sau piratarea în orice fel a acestei cărți nu este pedepsită numai prin lege, dar contravine și tuturor normelor și principiilor etice și sănătoase pe care o astfel de carte le promovează. Ce fel de efect va avea energia pe care vrei să o dai mai departe, dacă aceasta vine prin furt, ilegalitate și lipsă de respect față de autor și față de toți cei care au contribuit la crearea acestei cărți, astfel ca ea să ajungă la tine? Împărtășește cu ceilalți informațiile importante, valorile și lecțiile pe care le-ai aflat din acest material într-un mod corect și responsabil.

CUPRINS

Ușa secretă către succes	7
Cărămizi fără paie	17
Iar cinci dintre ele erau înțelepte	29
Ce așteptări ai?	40
Brațul cel lung al Domnului	48
La răscruce de drumuri	58
Traversând propria ta Mare Roșie	69
Păzitorul porții	79
Calea abundenței	89
Nimic nu-mi va lipsi	98
Privește și minunează-te	108
Ține pasul cu binele tău	120
Râuri în deșert	128
Înțelesul ascuns al poveștii Albă-ca-Zăpada și cei șapte pitici	136

UȘA SECRETĂ CĂTRE SUCCES

„Atunci au trâmbițat preoții din trâmbițe. Și cum a auzit poporul glasul de trâmbiță, a strigat tot poporul împreună cu glas tare și puternic și s-au prăbușit toate zidurile împrejurul cetății până în temelie și a intrat tot poporul în cetate, fiecare din partea unde era, și au luat cetatea.”

Iosua, 6, 20

Un om de succes este întotdeauna întrebât: „Care este secretul succesului tău?”

Nimeni însă nu-l va întreba pe un ratat: „Care este secretul eșecului tău?” Asta este destul de ușor de văzut și nu interesează pe nimeni.

Oamenii vor cu toții să știe cum să deschidă ușa secretă a succesului.

Succesul există pentru fiecare om, dar pare a se ascunde în spatele unei uși sau al unui zid. Din lectura biblică, am aflat minunatul episod al prăbușirii zidurilor Ierihonului.

Bineînțeles că toate episoadele biblice au o interpretare metafizică.

Acum, vom vorbi despre propriul *tău* zid al Ierihonului: zidul care te desparte pe *tine* de *succes*. Aproape fiecare și-a construit un zid în jurul propriului Ierihon.

Această cetate în care nu reușești să intri ascunde comori de preț; în ea se află succesul tău menit de la Dumnezeu, dorința sufletului tău!

Tu ce fel de zid ai ridicat în jurul propriului Ierihon? Deseori este vorba despre un zid al resentimentului, iar resentimentele față de o persoană sau față de o situație te împiedică să prosperi.

Dacă ești un ratat și invidiezi succesul altcuiva, nu faci decât să îți ții la distanță propriul succes.

Am oferit următoarea afirmație, menită să neutralizeze invidia și resentimentul.

Ceea ce Dumnezeu a făcut pentru alții face acum și mai mult pentru mine.

O femeie era plină de invidie, deoarece prietena ei primise un cadou. A făcut această afirmație și cineva i-a oferit un cadou exact la fel, și încă un cadou pe deasupra.

Zidurile Ierihonului s-au prăbușit atunci când fiii Israelului au strigat. Când faci o afirmație a Adevărului, zidurile Ierihonului tău se clatină.

I-am oferit următoarea afirmație unei femei: *Zidurile lipsurilor și ale amânării se prăbușesc acum, iar eu intru în propria Țară a Făgăduinței, binecuvântată.* Ea a avut o imagine vie, cu ea pășind peste un zid dărâmat și, aproape imediat, binele pe care îl aștepta s-a manifestat.

Cuvintele realizării sunt cele care aduc o schimbare în viața ta; căci gândurile și cuvintele sunt o formă a radioactivității.

Dacă ești preocupat de munca pe care o desfășori, și îți place ceea ce faci, ușa secretă a succesului se va deschide.

Acum câțiva ani, am mers în California, pe Canalul Panama, pentru a vorbi în diferite centre, și pe vas am întâlnit un om numit Jim Tully.

Timp de mai mulți ani, acesta fusese un vagabond. Se autointitula Regele Vagabonzilor.

Era ambițios și a reușit să se educe.

Avea o imaginație bogată și a început să scrie povestiri despre experiențele sale.

A scris despre viața lui de vagabond, i-a plăcut ceea ce făcea și a devenit un autor de mare succes. Îmi amintesc de una dintre cărțile lui, *Outside Looking In (Privind de afară înăuntru)*. A fost și ecranizată.

Acum, el locuiește la Hollywood și este faimos și prosper. Ce anume a deschis ușa secretă a succesului pentru Jim Tully?

Faptul că a scris despre viața lui – a fost interesat de ceea ce făcea și a scos tot ce era mai bun dintr-o viață de vagabond. Pe vapor, am stat cu toții la masa căpitanului, lucru care ne-a oferit ocazia să vorbim.

Doamna Grace Stone era și ea printre cei aflați la bord. Scrisese cartea *Bitter Tea of General Yen (Ceaiul amar al generalului Yen)* și mergea la Hollywood pentru a o ecraniza. A locuit în China și a fost inspirată să scrie cartea.

Acesta este *Secretul Succesului – să faci ca activitățile tale să fie interesante și pentru ceilalți*. Fii tu însuși interesat și alții te vor găsi interesant.

Buna dispoziție, un zâmbet deschid deseori o ușă secretă. Chinezii spun că „Cine nu știe să zâmbească să nu deschidă o prăvălie!”

Succesul zâmbetului a fost evidențiat într-un film francezesc numit *Avec le sourire* (Cu un zâmbet), în care Chevalier¹ joacă rolul principal. Unul dintre personaje devenise sărac, posomorât și era aproape o epavă. Acesta i-a spus lui Chevalier: „Ce bine mi-a adus mie onestitatea?” Chevalier i-a răspuns: „Nici măcar onestitatea nu te poate ajuta, în lipsa unui zâmbet”, așa că personajul se schimbă pe loc, se înveselește și devine un om de mare succes.

Trăind în trecut și plângându-te de nenorocirile tale, îți ridici un zid gros în jurul propriului tău Ierihon.

Vorbind prea mult despre ce ai de făcut, risipindu-ți forțele, ajungi în fața unui zid înalt. Am întâlnit un om inteligent și capabil, care era complet ratat.

Acesta trăia împreună cu mama și cu mătușa lui, și am înțeles că, în fiecare seară când ajungea acasă, le povestea acestora la cină tot ce se întâmplase la serviciu în timpul zilei; discuta cu ele despre speranțele, temerile și nereușitele lui.

¹ Maurice Chevalier (1888–1972), îndrăgit cântăreț și actor francez (n.red.)

I-am zis: „Îți risipești forțele vorbind despre treburile tale. Nu mai discuta despre asta cu familia ta. Tăcerea e de Aur!”

Mi-a urmat sfatul. În timpul cinei a refuzat să mai vorbească despre afacerile lui. Mama și mătușa lui erau disperate, pentru că le plăcea mult să fie la curent cu noutățile. Tăcerea lui s-a dovedit însă a fi de aur!

Nu după mult timp, i s-a oferit un post de o sută de dolari pe săptămână, în câțiva ani ajungând la un salariu de trei sute de dolari pe săptămână.

Succesul nu este un secret, este un Sistem.

Mulți oameni se află în fața zidului descurajării. Curajul și răbdarea fac parte din acest sistem. Citim despre asta în biografiile tuturor bărbaților și femeilor de succes.

O întâmplare amuzantă m-a făcut să constat acest lucru. Am mers la un cinematograful să mă întâlnesc cu un prieten.

În timp ce așteptam, stăteam lângă un tânăr care vindea programe.

Aborda trecătorii, spunându-le: „Cumpărați un program complet al filmului! Conține fotografiile ale actorilor și informații despre viața lor.”

Majoritatea oamenilor treceau pe lângă el, fără a cumpăra. Spre marea mea surpriză, tânărul s-a întors brusc spre mine și mi-a zis: „Spune tu dacă asta nu-i taie avântul unui băiat cu ambiție!”

Apoi, mi-a ținut un discurs despre succes. Mi-a zis: „Majoritatea oamenilor renunță exact înainte să apară ceva important în calea lor. Un om de succes nu renunță niciodată!”

Desigur, am fost interesată și i-am zis: „Data viitoare când am să mai trec pe-aici, am să-ți aduc o carte. Se numește *The Game of Life and How to Play It (Jocul Vieții și cum să-l joci)*¹. Vei fi de acord cu multe idei de acolo.”

După o săptămână sau două, m-am întors cu volumul.

Fata de la ghișeu de bilete i-a zis tânărului: „Eddie, lasă-mă pe mine s-o citesc cât vinzi tu programe.” Cel care cumpăra bilete s-a aplecat să vadă despre ce carte era vorba.

Jocul Vieții captează tot timpul interesul oamenilor.

¹ *Jocul Vieții și cum să-l joci*, Florence Scovel Shinn, Editura Cristal Life, 2005 (n.red.)

M-am întors la cinematograf cam în trei săptămâni, dar Eddie nu mai era acolo. Își schimbase locul de muncă pentru unul care îi plăcea. Zidurile Ierihonului său se prăbușiseră pentru că el refuzase să se lase descurajat.

Cuvântul *izbândă* apare menționat de puține ori în Biblie, o dată în următorul fragment din Cartea lui Iosua:

„Fii dar tare și foarte curajos, ca să păzești și să împlinești toată legea pe care ți-a încredințat-o Moise, robul Meu; să nu te abați de la ea nici la dreapta, nici la stânga, ca să pricepi toate câte ai de făcut. Să nu se pogoare cartea legii acesteia de pe buzele tale, ci călăuzește-te de ea ziua și noaptea, ca să plinești întocmai tot ce este scris în ea; atunci vei fi cu izbândă în căile tale și vei pași cu spor.”¹

Drumul către succes este o cale dreaptă și îngustă; este un drum al iubirii și al atenției totale.

„Atragi înspre tine lucrurile la care te gândești foarte mult.”

Așa că, dacă te gândești mult la lipsuri, atragi lipsurile; dacă te gândești mult la nedreptate, atragi și mai multă nedreptate.

¹ Iosua, 1, 7-8 (n.tr.)

Iosua a spus: „Când vor suna din trâmbița de corn de berbec și când veți auzi sunetul de trâmbiță, atunci tot poporul să strige cu glas tare deodată, și când vor striga ei, zidurile cetății se vor prăbuși. Atunci tot poporul să năvălească în cetate, plecând fiecare din partea unde se află!”¹

Înțelesul profund al acestui episod biblic se referă la puterea cuvântului, cuvântul tău care dă-râmă obstacolele și înlătură barierele.

Când oamenii au strigat, zidurile s-au prăbușit.

Aceeași idee, a cuvântului care deschide o ușă sau despică o stâncă, o regăsim și în folclor sau în basmele care își au originea în legende bazate pe Adevăr.

O regăsim și în *O mie și una de noapți*, în *Ali Baba și cei patruzeci de hoți*. Eu am văzut ecranizarea acestei povești.

Ali Baba are o ascunzătoare secretă, ascunsă, undeva în spatele unor stânci și munți, unde se poate intra doar rostind o formulă secretă. Această formulă era „Sesam, deschide-te!”

¹ Iosua, 6, 5 (n.tr.)

Ali Baba stă cu fața către munte și strigă: „Sesam, deschide-te!”, și stâncile se dau la o parte.

Această povestire este profund inspiratoare – întrucât te ajută să îți dai seama că stâncile și barierele TALE se vor da la o parte, atunci când *rostești cuvântul potrivit*.

Așadar, să *luăm afirmația*:

Zidurile lipsurilor și ale amânării se prăbușesc acum, iar eu intru în propria Țară a Făgăduinței, binecuvântată.

CĂRĂMIZI FĂRĂ PAIE

„Acum, duceți-vă dar și munciți! Paie nu vi se vor da, dar numărul de cărămizi rânduie să-l faceți!”

Ieșirea 5, 18

În capitolul al cincilea din Ieșirea, ni se prezintă o scenă cotidiană, căreia îi vom da o interpretare metafizică.

Fiii lui Israel erau asupriți de Faraon, un tiran crud, conducător al Egiptului. Aceștia erau ținuți în sclavie, înconjurați de ură și dispreț, și puși să fabrice cărămizi.

Moise primise poruncă de la Dumnezeu să își elibereze poporul din sclavie: „După aceea Moise și Aaron au intrat la Faraon și au zis către dânsul: «Așa grăiește Domnul Dumnezeul lui Israel: Lasă pe poporul Meu, ca să-Mi facă sărbătoare în pustie!»”¹

¹ Ieșirea, 5, 1 (n.tr.)

Faraonul nu doar că a refuzat să îi elibereze, dar le-a mai spus că avea să le facă sarcina și mai grea: vor fi nevoiți să fabrice cărămizi, fără ca paie-le să le fie furnizate.

„Și au ieșit căpeteniile lor și slujbașii poporului și au zis către popor: «Așa zice Faraon: Nu vă mai dau paie.

Mergeți voi înșivă și vă adunați paie de unde veți găsi, dar din lucrul vostru nu vi se va scădea nimic».”¹

Era imposibil să fabrici cărămizi fără paie. Fiii lui Israel erau zdrobiți complet de Faraon, erau bătuti pentru că nu produceau cărămizi. Atunci sosi mesajul Domnului²:

„Acum duceți-vă dar și munciți! Paie nu vi se vor da, dar numărul de cărămizi rânduie să-l faceți!”³

¹ Ieșirea, 5, 10-11 (n.tr.)

² De fapt, cuvintele nu aparțin lui Dumnezeu, ci tot Faraonului. (n.red.)

³ Ieșirea, 5, 18 (n.tr.)

Lucrând cu ajutorul legii Spirituale, aceștia au putut să fabrice cărămizi fără paie, ceea ce înseamnă a înfăptui ceea ce pare imposibil de înfăptuit.

De-a lungul vieții, oamenii se confruntă des cu astfel de situații.

Agnes M. Lawson, în *Hints to Bible Students (Sfaturi pentru cei ce studiază Biblia)*, spune următoarele: „Viața în Egipt aflată sub asuprire străină reprezintă un simbol al omului aflat sub dominația tiranilor — Gândirea distructivă, Mândria, Frica, Reșentimentul, Reaua-voința etc. Eliberarea condusă de Moise reprezintă eliberarea omului de sub dominația tiranilor, pe măsură ce învață legea vieții, căci nu putem primi harul divin fără să știm întâi legea. Legea trebuie făcută cunoscută pentru a putea fi împlinită.”

În Psalmul 110 găsim acest ultim verset: „Începutul înțelepciunii este frica de Domnul [de legea Lui]; înțelegere bună este tuturor celor ce o fac pe ea. Lauda Lui rămâne în veacul veacului.”

Acum, dacă citim cuvântul „Domnul” (lege), o să găsim înțelesul afirmației.

Teama de lege (legea karmică), este începutul înțelepciunii (și nu teama de Dumnezeu).

Când știm că tot ceea ce facem vine înapoi la noi, începe să ne fie teamă de propriile bumeranguri.

Într-un jurnal medical, am citit următoarele lucruri despre bumerangul pe care marele Faraon l-a primit.

„S-ar părea, după relatările lordului Monyahan, în cadrul unei prelegeri susținute la Leeds, că trupul Faraonului tiran moștenește genetic o afecțiune ce făcea parte dintr-o lungă și veche linie de maladie; această maladie îi împietrea, la propriu, inima. Lordul Monyahan a prezentat câteva fotografii remarcabile cu rezultatele unor proceduri chirurgicale efectuate cu o mie de ani înainte de Hristos; printre acestea se afla și o fotografie cu resturile anatomice propriu-zise ale Faraonului tiran.

Aorta faraonului s-a conservat într-o stare atât de bună, încât diverse fragmente au putut fi secționate și comparate cu unele recente. Era imposibil să faci diferența între aortele vechi și cele noi. Ambele inimi sufereau de ateromatoză, o afecțiune care se manifestă prin depunerea de săruri de

calciu pe pereții arterei, făcându-i rigizi și lipsiți de elasticitate.

Tensiunea arterială extrem de ridicată a cauzat cedarea arterei; acest lucru a dus și la schimbări mentale întâlnite în cazul unui sistem arterial rigid: *o îngustare a orizontului, un comportament restrictiv și teamă de a lua inițiative, o împietrire propriu-zisă a inimii.*"

În concluzie, împietrirea inimii Faraonului a dus la împietrirea sufletului său.

Acest lucru este la fel de adevărat astăzi, pe cât era și acum câteva mii de ani – suntem cu toții chemați să ieșim din Egipt, din Casa Sclaviei.

Îndoielile și temerile sunt cele care vă țin în sclavie; vă confrunțați cu o situație ce pare fără speranță. Ce puteți face? Trebuie, practic, să faceți și voi cărămizi fără paie.

Dar amintiți-vă spusele Domnului¹: „Acum duceți-vă dar și munciți! Paie nu vi se vor da, dar numărul de cărămizi rânduit să-l faceți!”²

¹ Din nou, este vorba de cuvintele Faraonului. (n.red.)

² Ieșirea, 5, 18 (n.tr.)

Veți face cărămizi fără paie. Dumnezeu găsește o cale acolo unde nu este niciuna!

Mi s-a spus povestea unei femei care avea nevoie de bani pentru a-și plăti chiria – trebuia să îi aibă imediat și nu avea nicio resursă, epuizase toate căile.

Dar fiind un discipol al Adevărului, ea a continuat să-și repete afirmațiile. Câinele ei a scheunat și voia să iasă afară, astfel, femeia i-a pus lesa și a ieșit pe stradă, mergând în direcția urmată de obicei.

Câinele însă a tras de lesă și a vrut să meargă în altă direcție.

Ea l-a urmat, iar în mijlocul străzii, vizavi de un parc mare, s-a uitat în jos și a ridicat un teanc de bacnote, a căror sumă îi acoperea chiria la fix.

Femeia a căutat printre anunțurile din ziare, dar nu a găsit niciodată posesorul. Nu existau case în apropierea locului în care găsisse banii.

Mintea rațională, și intelectul, reprezintă domnia Faraonului asupra conștiinței voastre. Ele repetă întruna: „Nu se poate. N-are niciun rost!”

Va trebui să scăpăm de asemenea gânduri sumbre cu ajutorul unei afirmații vitale!

Luați ca exemplu această afirmație: *„Neprevăzutul se întâmplă și binele meu aparent imposibil se înfăptuiește acum!”* Asta oprește orice argument al armatei inamice (mintea rațională).

„Neprevăzutul se întâmplă!” – iată o idee căreia inamicul nu-i poate face față.

„M-ai plămădit mai tare decât pe dușmanii mei.” Gândurile tale potrivnice, îndoielile, temerile și neliniștile.

Gândește-te numai la bucuria de a fi cu adevărat liber pentru totdeauna, eliberat de sub tirania Faraonului. *Să ai fixată în subconștient ideea siguranței, a sănătății, a fericirii și a abundenței.* Asta ar însemna o viață liberă de orice constrângeri!

Ar fi Împărăția despre care Iisus Hristos ne-a vorbit, unde totul ni se va oferi de la sine. Spun că ni se va oferi de la sine, pentru că viața este toată numai vibrație; când emitem vibrații înspre succes, fericire și abundență, lucrurile care simbolizează aceste stări ale conștiinței vor apărea concret în viața noastră.

Simte-te bogat și plin de succes, și dintr-odată vei primi o sumă mare de bani sau un cadou minunat.

Vă voi spune o poveste care arată cum funcționează această lege. Am fost la o petrecere unde oamenii jucau diverse jocuri, iar cine câștiga primea un cadou. Premiul era reprezentat de un evantai minunat.

Printre cei prezenți se afla și o femeie foarte bogată, căreia nu-i lipsea nimic. Numele ei era Clara. Cei mai săraci și mai invidioși s-au adunat și au început să șușotească: „Să sperăm că nu Clara va câștiga evantaiul.” Bineînțeles că tocmai Clara l-a câștigat.

Ea era lipsită de griji și vibra înspre abundență. *Invidia și resentimentul produc un scurt-circuit între tine și binele tău și țin evantaiele departe de tine.*

Dacă ești și tu invidios și plin de resentimente, primește următoarea afirmație: *Ceea ce Dumnezeu a făcut pentru alții face acum și mai mult pentru mine!*

Apoi, toate evantaiele și lucrurile vor veni la tine.

Nimeni nu se redă sieși decât pe sine însuși, și nimeni nu îndepărtează de la sine decât sinele însuși. *The Game of Life (Jocul Vieții)* este un joc cu

un singur jucător; pe măsură ce tu te schimbi, se schimbă și regulile jocului.

Acum, ne întoarcem la Faraonul tiran; nimeni nu îndrăgește tiranii.

Îmi amintesc de o prietenă pe care am avut-o acum mulți ani, pe nume Lettie. Tatăl ei era destul de înstărit și le asigura ei și mamei ei mâncare și îmbrăcăminte, dar nu și o viață luxoasă.

Mergeam împreună la Școala de Artă și toți studenții obișnuiau să cumpere reproduceri după *Victoria din Samotrace* sau *Mama artistului* de Whistler sau orice altceva le-ar fi putut aduce arta în casă.

Tatăl prietenei mele se referea la toate aceste reproduceri ca fiind niște „ciurucuri”. El obișnuia să spună: „Să nu-mi aduci în casă vreun ciuruc.”

Așa că Lettie a dus o viață lipsită de culoare, fără *Victoria din Samotrace* pe birou sau mama lui Whistler pe perete.

Tatăl obișnuia să le spună prietenei mele și mamei ei: „După moartea mea, nu o să duceți lipsă de nimic.”

Într-o zi, cineva a întrebat-o pe Lettie: „Tu când pleci în străinătate?” (Toți studenții de la Arte plecau în străinătate.)

Ea a răspuns, veselă: „Nu înainte de moartea tatei.”

Așadar, oamenii abia așteaptă să scape de lipsuri și de tiranie.

Haideți, acum, să ne eliberăm de *tiranii gândirii negative!* Am fost sclavii îndoielilor, temerilor și frământărilor. Haideți să ne eliberăm, așa cum Moise i-a eliberat pe Fiii lui Israel! Haideți să ieșim din Egipt, din Casa Sclaviei!

Găsește gândul care te înrobește cel mai tare, găsește Ghimpele Suprem.

Primăvara, în ocolurile silvice, buștenii sunt trimiși pe râu în jos, în număr mare.

Câteodată, unii bușteni se pun de-a curmezișul și opresc circulația. Lucrătorul caută bușteanul împricinat (ei îl numesc Ghimpele Suprem), îl îndreaptă și, astfel, buștenii continuă să alunece în josul râului.

Poate că Ghipele tău Suprem este ura, iar ura îți blochează binele.

Cu cât urăști mai mult, cu atât vei avea mai multe de urât. În minte ți se va forma un fâgaș al urii, făcând ca pe chipul tău să se citească tot timpul numai ură.

Vei fi evitat și vei pierde oportunitățile de aur care te așteaptă în fiecare zi.

Îmi amintesc că, acum câțiva ani, străzile erau pline de negustorii de mere.

Aceștia se trezeau devreme, pentru a prinde cel mai bun loc.

Am trecut de câteva ori pe lângă unul dintre ei, pe Park Avenue. Avea cea mai neplăcută expresie pe care am întâlnit-o vreodată.

În timp ce oamenii treceau pe acolo, el striga: „Mere! Mere!”, dar nimeni nu se oprea să cumpere.

Am cumpărat un măr și i-am zis: „Dacă nu îți schimbi expresia, nu vei vinde niciodată merele.”

La care el mi-a răspuns: „Păi dacă cel de colo mi-a luat locul!”

„Lasă-l încolo de loc! Poți să vinzi mere chiar aici dacă ai un aer amabil”, i-am spus.

„Bine, doamnă”, mi-a răspuns, și eu mi-am văzut de drum. În ziua următoare când l-am văzut,

întreaga sa expresie se schimbase. Făcea o afacere bună, vânzându-și merele cu zâmbetul pe buze.

Așa că, găsește Ghimpele tău Suprem (e posibil să ai chiar mai mulți) și, astfel, buștenii *succesului, fericirii și abundenței tale vor continua să alunece pe râu în jos.*

„Acum, duceți-vă dar și munciți! Paie nu vi se vor da, dar numărul de cărămizi rânduie să-l faceți!”

IAR CINCI DINTRE ELE ERAU ÎNȚELEPTE

„Cinci însă dintre ele erau fără minte, iar cinci înțelepte. Căci cele fără minte, luând candelile, n-au luat cu sine untdelemn.”

Matei, 25, 2-3

Subiectul meu este parabola *Fecioarelor înțelepte și a fecioarelor fără minte*. „Cinci însă dintre ele erau fără minte, iar cinci înțelepte. Căci cele fără minte, luând candelile, n-au luat cu sine untdelemn.” Această parabolă ne învață că adevărata rugăciune presupune pregătire anterioară.

Iisus Hristos a spus: „Și toate câte veți cere, rugându-vă *cu credință*, veți primi.” (Matei, 21, 22) „De aceea vă zic vouă: Toate câte cereți, rugându-vă, să credeți că le-ați primit, și le veți avea.” (Marcu, 11, 24) În această parabolă, ni se arată că doar cei

care sunt pregătiți pentru binele lor (deci, cei cu o credință vie) vor face ca acesta să se manifeste.

Putem spune, parafrazând Scriptura: Când vă rugați, credeți că-l aveți. Când vă rugați, COMPOR-TAȚI-VĂ de parcă ați fi primit deja.

Credința de fotoliu sau credința de balansoar nu va muta niciodată munții din loc. În fotoliu, în tăcere sau meditând, ești plin de minunile Adevărului și simți că niciodată credința ta nu se va clătina. Știi că Domnul îți este Păstor și că nu vei duce lipsă de nimic.

Simți că Dumnezeuul Belșugului va lua de la tine toate poverile datoriilor sau ale limitărilor. Apoi îți părăsești fotoliul și intri în arena Vieții. Doar ce vei face în arenă va conta.

Vă voi da un exemplu care să ilustreze cum funcționează legea; căci credința fără acțiune este moartă.

Un băiat, unul dintre studenții mei, avea o dorință foarte mare de a pleca în străinătate. A făcut următoarea afirmație: „*Aduc mulțumiri pentru călătoria mea divin proiectată, divin finanțată, sub protecție divină și perfect pusă la punct.*” Avea foarte